

עמ"ת 33437/05/17 - שי אסרף, ישראל סאלי אברז'ל (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 33437-05-17

בפני: כב' השופט אריאל חזק

1. שי אסרף (עציר)
2. ישראל סאלי אברז'ל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

העוררים:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסיל קאסם- פמ"ד

נגד
המשיבים:

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת הבכירה שטרית), במ.ת.

47465-04-17, במסגרתה הורתה על מעצר העורר 1 עד תום ההליכים, ועל מעצר העורר 2 עד החלטה אחרת.

כנגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם בין היתר, ארבעה אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ואישום בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע.

על פי האמור בכתב האישום, קשר העורר 1 קשר לביצוע עם העורר האחר ועם אחרים, לקבל תוצאות מעבר במבחן תאוריה עבור אנשים שנכשלו במבחני תאוריה או שאינם מצליחים לעבור מבחני תאוריה בכוחות עצמם.

במסגרת הקשר הצטיידו הקושרים בצידוד טכנולוגי, הכולל בין היתר מכשירי קליטה ושידור, לרבות מצלמה זעירה ואוזניה, כאשר צידוד זה מאפשר לקושרים להיות במרחק רב מנבחן, וממקום הבחינה, לראות את טופס הבחינה באמצעות המצלמה הזעירה שעל גוף הנבחן ולשדר לאוזנו של הנבחן באמצעות אמצעי השידור את התשובות הנכונות.

ביום 23.1.17 הגיעה הגב' לובנה עוואד שנכשלה במספר בחינות תאוריה קודמות לבאר שבע, וחברים אחרים לקשר רכשו לה חולצת כפתורים והתקינו בחולצה מצלמה זעירה. בהמשך, הנחו את הגב' לובנה לכוון את המצלמה הזעירה לטופס הבחינה הממוחשב על מנת שהעוררים יוכלו לראות את השאלות ולשדר לה תשובות. העוררים באותה עת היו בחדרה, כשהם מחזיקים בצידוד מיוחד שאפשר להם לקלוט את השידורים, ובעת הבחינה שידרו לנבחנת את התשובות.

מעשים דומים באופיים ארעו גם במועדים נוספים עם נבחן בשם עובייד עאמש, נבחן בשם מוסא אבו מדיעם, ונבחן בשם אמג'ד אבו אלקיעאן.

בהודעת הערר ובמהלך הדיון שבפני טען ב"כ העוררים כי התיק האמור אינו מן החמורים ובנסיבות אלה ההחלטה שהורתה על מעצר העורר 1 עד תום ההליכים בלא קבלת תסקיר בענייננו, היתה לא מידתית.

לדבריו, תסקיר שירות המבחן יכול היה לתת כלים על מנת לבחון את נסיבותיו של העורר ולאפשר לבחון אם ישנן

חלופות ראיות בענינו.

באשר לעורר 2, ציין ב"כ העוררים כי בהאזנות הסתר, שמהן ניתן היה ללמוד "מי עשה מה" בפרשה, לא נשמע קולו של העורר 2 כלל. לדבריו מדובר בצעיר כבן 19, חסר עבר פלילי, אשר גם על פי כתב האישום, נכח במקום בו הוחזק הציוד המיוחד שאפשר קליטת השידור לכל היותר, אך חוץ מלהתלהב ולהיות בזירת האירוע הוא לא עשה דבר.

ב"כ המשיבה מצידו טען כי מתוך כתב האישום עולה כי העורר 2 נמצא ביחד עם העורר 1 במקום, ומאחר והעורר 2 בחר שלא למסור גרסה בחקירתו לא ניתן לדעת מה כל אחד מהנוכחים במקום עשה.

לדבריו, העורר 2 נזכר בכל האישומים.

באשר לעורר 1 טען ב"כ המשיבה, כי מדובר בעורר בעל עבר פלילי שישב בעבר בכלא, והוא הורשע בעבר בתיק דומה. לטענתו, גם הערבים שנבחנו ע"י בית משפט קמא לא נמצאו כמתאימים לשמש כערבים.

כפי שציין ב"כ העוררים, התיק הובא בפני עוד בשלב הדיון במעצר הימים, ובנסיבות הענין ניתן לומר כי רף הראיות העומדות כנגד העורר 1 הוא רף גבוה.

זאת ועוד, העורר 1 הינו בעל עבר פלילי מכביד ובעברו הרשעה במעשים הדומים למעשים המפורטים בכתב האישום הנדון כעת. העורר ריצה בעבר עונש מאסר, ובנסיבות הענין כאשר מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא חדא עם אחרים, תוך תחכום ובאמצעות אמצעים חדישים ומתוחכמים, יהיה מקום לקבוע כי חלופת מעצר, טובה ככל שתהא, גם באיזוק אלקטרוני, לא תוכל לאיין מסוכנותו.

לא למותר לציין בענין זה, כי למסקנה זו הגעתי, בין היתר, מאחר ומדובר בעורר שלכאורה לא בחל באמצעים וניסה לנקוט בצעדים שיכלו לאפשר לאנשים שאינם מוכשרים לנהיגה לאחוז בהגה ולסכן את בטחון הנוסעים בכביש.

באשר לעורר 2, מדובר בעניינו בערר על החלטת ביניים של בית משפט קמא, וכידוע בשורה ארוכה של החלטות נקבע כי בית המשפט יידרש לדון בעררי ביניים רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. בעניינו לא נמצאה נסיבה מיוחדת שתצדיק דיון בערר ומכאן שיש לדחות הערר (ראה לענין זה בש"פ 3771/17, אמיר סלאמה נ' מ"י, מיום 9.5.17).

זאת ועוד, מדובר בעורר שבחר שלא למסור גרסה בחקירתו, ועל פי הראיות הוא נכח בזירות הארוע ביחד עם המעורבים האחרים.

בנסיבות האמורות לעיל, ועל אף היותו של העורר 2 חסר עבר פלילי, לא מצאתי לנכון לקבוע כי החלטת בית משפט קמא שהורתה על מעצרו עד להגשת תסקיר בעניינו היתה החלטה שגויה.

לאור זאת, הערר בענין שני העוררים נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ז, 24/05/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט